

¿Ez dezu ikusitzen
eziñ litekela?
¿Ez aldezu echian
lenagotik aitu,
orla ez litekela
mutillikan deitu?
Apaizak au eranzun
diyo segiduban,
eta nola isildu
ziraden orduban,
laister artu du itza
gure sakristabak,
eta mentzututzeko
ayen ango trabak,

sudurrari tiriaz
gora, gogotikan
diyo: jaunak ez dago
ontan okerrikan.
Neskacharen izena
Koncha baldiñ bada,
mutillarena noski
Koncho izango dá.
.....
Jakintsu naiz saritu
zutela ondocho,
baña aurra ez dakit
deitutzen dan *Koncho*.

Ostalariya eta erapekoa.¹

—Eguzkiyaren azpiyan ezta
sortu oraindik amarik,
mundu ontara eman dubenik
zu bezelako umerik.

Lau illabete pasiak dira
nere echian zaudela,
kornadurikan pagatu gabe
debalde balitz bezela.

Zuk badakizu dirurik gabe
gaizki naizela arkitzen,
zuk badakizu....

—Arrazoi dauka,
ez naiz batere arritzen.

—Ez det orrekin ezer egiten,
diruba dá bietana.

—¿Zer egia dan! ori bera dá
neri gertatzen zaitana;
baña bigar....

(1) Púpilo.

—Illabete dá

beti itz ortan zaudela

—Orrengatikan esan lezake
itz batekua naizela.

—Bakalluare aspaldiyontan
garisti ari dá jartzen:

—¿Ganaru zarren kostill aundiyak
zertan ez ditu ekartzen?
Bego soseguz.

—Ez, ez, nai det nik
orain segiduban entzun,
nere echian daukazun zorra
noiz pagatuko dirazun.

—Ez dago gure echekoandria
nere ustian gaur lotan:
¿ez du jakin nai zor diyotana
noiz pagatuko diyotan?

—Itz guchi eta paga nazkitzu,
gelditu gaitian kito.

—¡Andre Martina! ez deriyeia
putzu chikiyontan ito.

—¿Eta aizazu? ¿ez altzenduben
zuk bost duroko papera?

—Pelota-leku artan etzuben
fandango charra atera.

Joan naiz lengoko arratsaldian
¡baña aditu beza au!
ikusitzera blekan Chikibar,
Potono, Bega eta Brau.

Deitutzen zuten isildu gabe
amabi duro zortziren,
amar zazpiri, sei iruren ta
bestiak berriz lau biren.

An nebilkiyen biatz tartian
jiraka nere papera,
ia arrekin amar bat duro
biltzen nituben echera.

Bi tanto egiñ ta amar bosten

ziran plazako marmarrak,
eta orduban *taka* bostekin
or artu ditut amarrak.

Denak ain bizi tiratzen zuten,
etzan ikusten pelotik,
zá Chikibarrek chetutzen zuben
artzen zubena boletik.

Brauk bi paretak eman, ta Begak
arrapa, ain da biziya:
Potonok bere kuchariakin
ekartzen zuben guziya.

Onla sufritzen orduterdiyan
pentsa beza, egona naiz,
bost durokua pentsamentura
igotzen zitzaitala maiz.

¡Ia benetan jokutzen zuten!
bost aldiz ziran igualdu,
azkenerako....

—¿Zér, zér pasa zan?

¿irabazi e?

—Ka, galdu!

Ez, ez, gezurrak dirade eta
esaten dizut benetan,
nik jakingo det zeñengana joan
eta zer egin bietan.

—Or konpon bedi.

—Iya sartu naiz

zuregatikan lurpian.

—¿Noiz pagatuko nazu bada?

—¿Noiz?

Aizerik ezta urtian.

VICTORIANO IRAOLA.

